

дамъ? — Защото ти, слабият човѣкъ, искашъ да носишъ любовъта на гърба си. — Какво да направя, за да се освободя отъ страданията? — Като дойдешъ до последния възелъ, ще свалишъ любовъта отъ гърба си и ще ѝ кажешъ: Азъ съмъ доволенъ, че те носихъ дотукъ. Сега, обаче, искамъ да ме поносишъ ти; не ми се ходи вече пешъ. — На драго сърце ще сторя това. И азъ искамъ малко да те понося на гърба си.

И тъй, ако разбирате великитѣ закони на живота, вие ще придобиете онова знание, което ще ви помогне да се справите съ мѫжнотоитѣ въ живота. Много отъ вашите мѫжнотии ви спъватъ да вървите напредъ. И въпросътъ за храненето представя по нѣкога спънка въ живота ви. Чрезъ храната човѣкъ може да трансформира енергиите си, но тъй, както днесъ се храни, той може само да се спъне. Запримѣръ, преследватъ нѣкой човѣкъ за идеитѣ му, затварятъ го и му казватъ: Ако не се откажешъ отъ идеитѣ си, ще те оставимъ да умрешъ гладенъ. Силниятъ, който разбира дълбокия смисълъ на яденето, ще каже: Гладенъ ще умра, но отъ идеитѣ си не се отказвамъ. И наистина, този човѣкъ издържа предъ глада. Съ 80 дневенъ постъ единъ ирландецъ направи това, което Гладстонъ съ волята си не можа да направи. Следъ 80 дневния постъ на този ирландецъ, Англия се изпълни съ ангели, съ свѣти и разумни сѫщества, които издъно разклатиха умоветѣ на англичанитѣ, като имъ казаха: „Или ще дадете свобода на ирландците, или ще понесете последствията на вашето упорство.“ Англичанитѣ сѫ умни хора. Като разбраха този законъ, тѣ веднага отстъпиха и дадоха свобода на Ирландия. Който не разбира тия нѣща, той ги обяснява по свой начинъ, обаче, това показва, че разумни закони действуватъ въ свѣта. Животътъ се управлява отъ редъ закони, които човѣкъ трѣбва да спазва, за да може да извѣрви своя определенъ путь.

Единъ руснакъ разправяше една своя интересна опитност. Една вечеръ, срещу Рождество, нѣколко души се събрали на гости въ едно семейство, да си хапнатъ и пийнатъ. Следъ яденето, попѣли, поразговорили се малко, но пропуснали опредѣления часъ за прибиране по домоветѣ си. Споредъ тогавашнитѣ наредби, всѣки закъснѣлъ пѫтникъ трѣбвало да пролежи останалото време отъ нощта въ полицията, и на сутринта го пущали да отиде дома си. Това положение не се харесвало на закъснѣлите пѫтници и тѣ били